

NOVADNIEKS

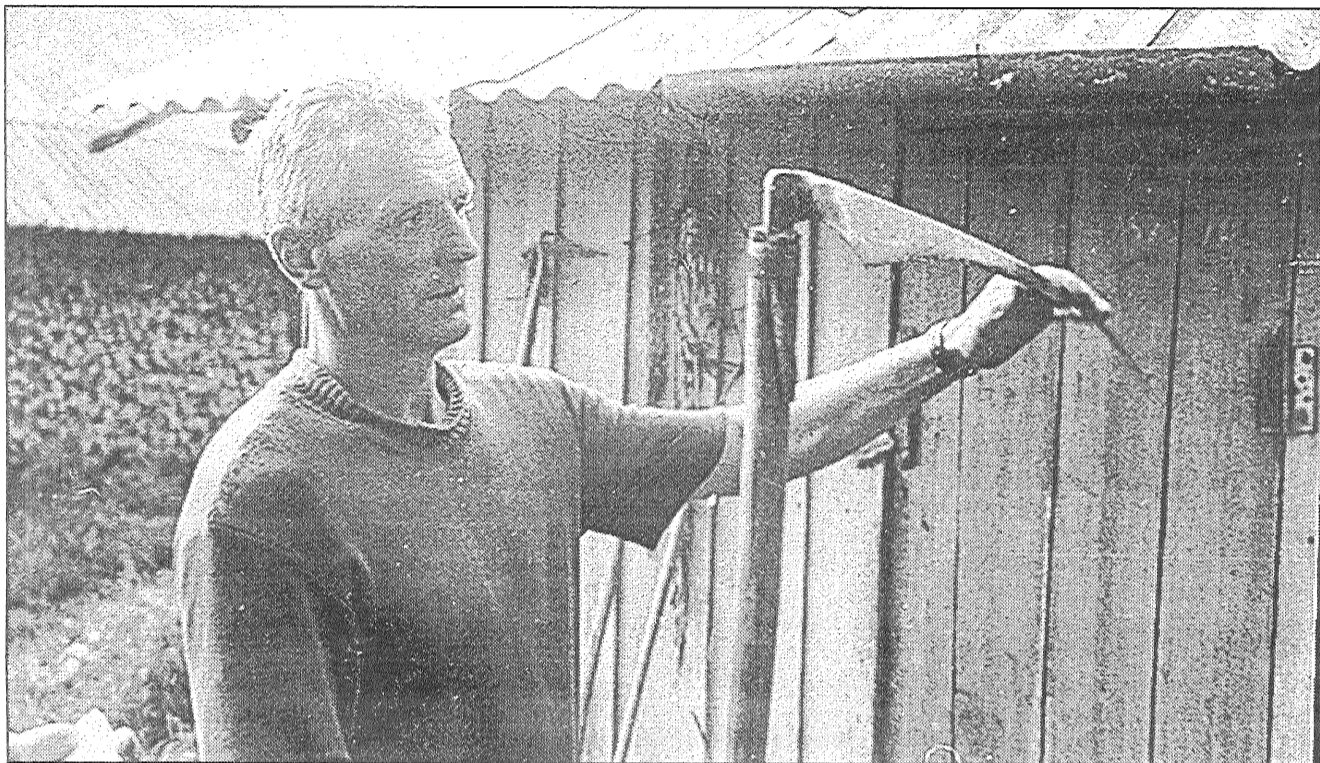
PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Nr. 82 (7087)

● Sestdiena, 2000. gada 22. jūlijs

● Cena Ls 0,22

Kā latgalietis plāvēju svētkos piedalījās

● Alberts Butlers no Pelēču pagasta šovasar pierādīja, ka arī Latgalē vēl ir vīri, kuriem izkaptis klauša kā dažam labam pilsētniekam putras karote pusdienu galdā. «Praktiskā Latvieša» un Gulbenes rajona lauksaimniecības konsultāciju biroja organizētajā 1. plaušanas čempionātā «Plāvējs 2000» Alberts individuālajā vērtējumā bija sestais. M. Rukosuļeva foto.

Lidija Kirillova

Par plāšanu

Kas to būtu domājis, ka Pelēču pagastā meklējams sestais labākais Latvijas plāvējs un ka tas izrādīsies man labs jaunības gadu paziņa Alberts Butlers.

Bet fakts ir fakts — 1. jūlijā notikušajā 1. plaušanas čempionātā «Plāvējs 2000» individuālajā vērtējumā Albertam atzīstams rezultāts, ierādītais placītis «nogriezts» 2 minūtēs un 30,5 sekundēs. Par to, kā tad gāja Pededzes ciņainajās plāvās un kā vispār sokas pa dzīvi, braucām prasīt veiksmīgajam plāvējam pašam.

Alberta onkuļa, pensionētā skolotāja Kazimira Butlera samācīti, devāmies uz viņa mājām no Aizkalnes puses. Nācās piestāt ceļa galā. Viss, tālāk nav kur braukt — priekšā upes krauja, kur, pa akmeņos izgrauztu gultni, nemierīgi un strauji traucas nedaudzus kilometrus lejpus tik mierīgās Jašas ūdeņi. Ceļa labajā pusē blakus laika zoba pamatīgi apmullātai ēkai vīd gan neliela, bet pavisam svaiga celtne. Smaržo pēc svaiga koka. Durvis, logi, vēl nepabeigta terasīte... Interesanti, kas gan būvē sev mitekli ceļa galā un kraujas malā?

Vecā skolotāja padoma vadīti, dodamies pa taciņu lejup, pa meistarīgi sasītu šauru tiltiņu pāri straumei un kalnā augšā. Visapkārt manāmi nupat

pērnajā ziemā izcirstu alkšņu un ošu celmi, vietām atvases dzen mūžam sīkstās ieviņas. Un tur jau arī lauki redzami. Vispirms lekni saaugušu biešu gabals, tālāk mieži, kas vietumis vairs nespēj lietavu smagumu izturēt un krīt veldrē. Aiz tūrumiem mājas.

Pagalnā mūs sagaida suņa rejas. Pretim nāk māmuļa, sak, jūs laikam pie Alberta nākat. Skat, viņš jau tepat aiz mājas plauj. Ko gan citu mēs varējām cerēt ieraudzīt — labākais plāvējs siena vālā. Bet viņš jau mūs pamanījis, ar zāles kumšķi slauka izkapti un smaidīdams nāk tuvāk. Redakcijas fotogrāfam tas nepavisam nav pa prātam, tāpēc sūtām Albertu atpakaļ un lūdzam, lai rāda savu māku, lai varam viņu iemūžināt, kā saka, procesā.

Turpinājums 3. lappusē

Nožēlojams izlēcējs
apgādina cilvēku, kam
gadījies uzkāpt augstā
tornī. Laudis no apak-
šas redz viņu maziņu,
bet viņam no augšas
citi liekas sīki kā fun-
durīši.»

Pjērs Klods Buastl

Redakcijas sleja

Pārdomas par mums lejā un viņiem — augšā

Lidija Kirillova

Kad mana vecākā meita vēl negāja skolā, viņai ļoti patika, ka es lasīju priekšā grāmatiņas. Viena no mīļākajām lasāmvielām bija Vika «Sarežģītais zvirbulēns». Nezinu gan, vai bērns tur ko daudz saprata, grāmata, šķiet, vairāk domāta pieauguša cilvēka prātam. Man pašai no grāmatiņas dziļi atmiņā iespiedusies autora doma, kas ir ģeniāla savā vienkāršībā. Kad Sarežģītais Zvirbulēns jautāja savai draudzenei Zaļajai Vārnai par cilvēku, kas tas tāds, Vārma atbildēja — tā ir novirze no normas.

Tā vien gribas teikt: «Svēti vārdi.» Jo kā tad citādi var izskaidrot visu, kas mums pašlaik notiek apkārt. Ļaunums, nenovīdība, skaudība, mantrausība, sava egoistiskā «es» par varītēm uzbīdīšana olimpa augstumos, līdzcilvēku noniecināšana. Tās ir tikai dažas no lietām, kas pārņem cilvēkus gluži kā liga. Vai tas ir tāds laiks, apmēram kā bērnība, kad jāizslimo masaliņas?..

Skumjākais ir tas, ka lieluma mānija un visatļautība piemetas galvenokārt tiem, kurus līdz šim esam uzskatījuši par atdarināšanas cienīgu paraugu. Viņi bija gudri, mērķtiecīgi, neatlaidīgi un savā ziņā pat talantīgi. Vēl nesen, sitot ar dūri pa krūtīm, šie apliecināja, ka visus savus spēkus un dzīvi noliks uz mūsu kopējās labklājības altāra. Un mēs taču noticējām, muļķi tādi! Mēs sitām plaukstiņas un bērnišķīgi priecājāmies, ka beidzot kāds mūsējais būs «augšā», ka viņam taču ir «baigais krampis» un ka beidzot būs gandrīz vai tieši sakari ar varas augstākajiem ešeloniem.

Viss. Brāļošanās un uz pleca sišanas laiks sen beidzies. Mums atklāti un ciniski tiek pateikts, ka neesam cienīgi pat tuvoties. Tiek norādīts uz viņu augstajiem ieņemamajiem amatiem un uz mūsu pārējo niecību. Vajadzības gadījumā tiek spiests uz visiem kļoķiem un pogām, lai tikai pierādītu savu taisnību.

Kāds mans bijušais studiju biedrs, tagad valstī ievērojams politisks darbinieks, intervijā žurnālam paziņoja apmēram tā. Sak, nu ko jūs piesienaties, mēs taču arī cilvēki vien esam, kas reizēm iedzer, mīlē meitenes un kādu mašīnu sasit... Jā, gan, jūs bijāt vienkārši cilvēki, bet tikai līdz brīdim, kad pirmo reizi atvērāt Rīgas augsto valdības namu durvis un pirmo reizi turējāt rokās mandātu — MŪSU dāvāto uzticību jums. Kopš tā brīža jums nav tiesību ne svešas meitas mīlēt, ne dzert, ne mašīnas daudzīt. Un, ja arī kādreiz tā gadās, VIENĪGI MĒS esam tiesīgi lemt taisnīgu tiesu. Paldies Dievam, mūsu valstī ne ministri, ne deputāti netiek ievēlēti uz mūžu.

Cienijamie lasītāji! Lielāko rajona laikrakstu
«NOVADNIEKS» augustam
un pārējiem mēnešiem var pasūtīt
tikai līdz 25. jūlijam.

Nenokavējiet un palieciet kopā ar mums!

Abonēt ir izdevīgāk nekā pirkt kioskā!

cena Ls	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.
pērkot kioskā	2,24	6,72	13,44
abonējot	1,80	5,40	10,80
visizdevīgāk «NOVADNIEKU» abonēt visam gadam (-10%)	1,62	4,86	9,72

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā!

